

929

ZARZĄDZENIE MINISTRA HANDLU ZAGRANICZNEGO

z dnia 5 kwietnia 1952 r.

w sprawie czasu przechowywania dokumentów celnych, rejestrów i ksiąg celnych.

Na podstawie § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 kwietnia 1951 r. w przedmiocie przekazania spraw celnych do zakresu działania Ministra Handlu Zagranicznego (Dz. U. R. P. Nr 25, poz. 185) zarządza się, co następuje:

§ 1. Dokumenty celne, które nie są dowodami kasowymi, rejestry i księgi celne, z wyjątkiem wymienionych w §§ 2 i 3, podlegają przechowywaniu przez 3 roczne okresy kalendarzowe po roku, w którym zostały sporządzone (wypełnione).

§ 2. Księgi składowe wraz z ich załącznikami, przewidziane w § 64 ust. 3 załącznika do zarządzenia Ministra Skarbu z dnia 31 stycznia 1935 r. w sprawie instrukcji manipulacyjnej dla władz i urzędów celnych, dotyczącej odprawy celnej (Dz. Urz. M. S. Nr 5, poz. 89), podlegają przechowywaniu przez 5 okresów rocznych.

§ 3. Dokumenty celne, związane z odprawą celną przesyłek pocztowych, podlegają przechowywaniu przez 2 okresy roczne.

§ 4. Dokumenty celne, rejestry i księgi celne, potrzebne do prowadzenia spraw będących w toku postępo-

wania, podlegają, jako materiał dokumentacyjny, przechowywaniu przez okres czasu przewidziany dla tego typu spraw, nie krócej jednak niż przez okresy przewidziane w §§ 1 — 3.

§ 5. Uchyła się następujące przepisy:

- a) w zarządzeniu Ministra Skarbu z dnia 5 sierpnia 1936 r. o przechowywaniu akt we władzach i urzędach skarbowych (Dz. Urz. M. S. Nr 21, poz. 651) — pkt 21 grupy II oraz pkt 9, 10 i 11 grupy III § 4,
- b) w zarządzeniu Ministra Skarbu z dnia 31 stycznia 1935 r. w sprawie instrukcji manipulacyjnej dla władz i urzędów celnych, dotyczącej odprawy celnej (Dz. Urz. M. S. Nr 5, poz. 89) — § 99 załącznika do wymienionego zarządzenia.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 5 kwietnia 1952 r.

Minister Handlu Zagranicznego: T. Gede

930

ZARZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA

z dnia 24 czerwca 1952 r.

w sprawie należności za dzierżawę nieruchomości wchodzących w skład Państwowego Funduszu Ziemi, użytkowanych przez spółdzielnie zrzeszone w Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska”.

Na podstawie ust. 15 uchwały Nr 135 Prezydium Rządu z dnia 8 marca 1952 r. w sprawie uzdrowienia finansów spółdzielni zrzeszonych w Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” zarządza się, co następuje:

I.

§ 1. 1. Dla użytków rolnych jednostką podstawową do ustalania czynszu dzierżawnego jest hektar. Wysokość czynszu za 1 ha ustala się w granicach od 0,5 do 3 q żyta, w zależności od warunków ekonomicznych (poblizie skupisk ludzkich), jakości gleby, rodzaju użytków (łąka, łąka, pastwisko, nieużytek itp.), warunków klimatycznych i wysokości nad poziomem morza (okres wegetacyjny, góry itp.), kultury rolnej oraz specyficznych przyczyn mogących mieć wpływ na rentowność dzierżawionych gruntów.

2. Od budynków związanych z gospodarką rolną nie ustala się dodatkowego czynszu, o ile są użytkowane wyłącznie do celów z nią związanych.

§ 2. Dla zakładów i gospodarstw ogrodniczych obowiązują stawki przewidziane w instrukcji Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 26 czerwca 1945 r. jako dolna granica ustalonego czynszu dzierżawnego.

§ 3. Za wody zarybione wysokość stawek czynszu dzierżawnego ustala się według niżej podanej tabeli od 1 ha lustra wody w stosunku rocznym:

Polozenie	S t a w z a s i l a n y	
	wodami opadowymi	wodami przepływowymi
1) we wsi	200 kg żyta	150 kg żyta
2) wśród pól	150 „	100 „
3) wśród łąk i pastwisk	100 „	100 „
4) w lasach i na torfowiskach	75 „	75 „
5) dla jezior położonych na własnym obszarze rybackim	10 kg żyta	

§ 4. 1. Od zakładów przemysłu rolnego ustala się czynsz dzierżawny oddzielnie za obiekt przemysłowy wraz z budynkami przemysłowymi i gospodarczymi, związanymi z produkcją przemysłową, i oddzielnie za

użytki rolne (rola, łąki, pastwiska, sady, wody zarybione itp.).

2. Dla lokali użytkowych, w których znajdują się urządzenia techniczne lub które służą jako urządzenia pomocnicze przy wykonywaniu produkcji (magazyny surowca lub produktu, biura, składy uboczne, warsztaty reperacyjne itp.), ustala się czynsz dzierżawny obliczony od 1 m² powierzchni użytkowej w wysokości przewidzianej uchwałą Prezydium Rządu z dnia 21 czerwca 1950 r. w sprawie czynszów za lokale użytkowe, wynajmowane przez jednostki administracji państwowej oraz instytucje i przedsiębiorstwa społeczne (Monitor Polski Nr A-77, poz. 889).

3. Za podstawę obliczenia czynszu dzierżawnego od urządzeń technicznych oraz eksploatacji kopalni nie podlegających przeróbce (np. torowiska, kamieniołomy, piaskownie itp.) przyjmuje się obrót uwidoczniiony bądź w księgach zakładu, bądź ustalony przez wydział finansowy prezydium powiatowej rady narodowej. Na tej podstawie ustala się roczną wysokość czynszu dzierżawnego w procentach wartości wyprodukowanego produktu brutto z tym, że przy ustalaniu tego procentu należy brać pod uwagę okoliczności warunkujące stopień opłacalności produkcji, jak stan urządzeń technicznych, położenie zakładu, koszty stałe zależne od ciągłości ruchu i wielkości zakładu itp.

4. Dla zakładów czynnych nie posiadających urządzeń technicznych bądź o ile urządzenia te stanowią niewielki uboczny i pomocniczy składnik głównego zadania produkcyjnego (samodzielne magazyny, słodownie, elewatory itp.) należy ustalać czynsz dzierżawny jedynie od 1 m² powierzchni użytkowej w trybie uchwały Prezydium Rządu z dnia 21 czerwca 1950 r. (ust. 2).

5. Wymiar czynszu dzierżawnego nie może być niższy od kwoty amortyzacyjnej urządzeń technicznych.

6. Podstawy wymiaru i wysokości czynszów dzierżawnych, ustalone dla zakładów przemysłowych tabelą Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 10 października 1947 r., powinny być stosowane bez zmian.

7. Podwórza, tereny składowe itp., związane z wykonywaniem produkcji przemysłowej, lokale mieszkalne i gospodarcze, związane pośrednio z produkcją zakładu (mieszkania pracowników, pomieszczenia ich inwentarzy, budynki związane z produkcją rolną zakładu) oraz nieczynne obiekty przemysłowe unieruchomione przez spółdzielnię „Samopomoc Chłopska” lub z nakazu kompetentnych władz są zwolnione od opłacania czynszu dzierżawnego. Na spółdzielni, użytkującej obiekt zwol-

niony od czynszu dzierżawnego, ciąży obowiązek dokonywania remontów zachowawczych.

II.

§ 5. 1. Wniosek co do wysokości czynszu dzierżawnego (z wyjątkiem czynszu od zakładów przemysłu rolnego) przedstawia Komisja w składzie:

- 1) przedstawiciela wydziału rolnictwa i leśnictwa prezydium terenowo właściwej powiatowej rady narodowej — jako przewodniczącego;
- 2) terenowo właściwej gminnej rady narodowej;
- 3) zainteresowanej spółdzielni „Samopomoc Chłopska”.

2. Dla gospodarstw ogrodniczych i obiektów przemysłowych należy w skład komisji powołać z głosem doradczym rzeczoznawcę.

3. W skład komisji wnioskujących czynsz dla zakładów przemysłowych wchodzi przedstawiciel wydziału rolnictwa i leśnictwa prezydium wojewódzkiej rady narodowej jako przewodniczący (zamiast przedstawiciela powiatowego).

§ 6. 1. Szczegółowy protokół w sprawie czynszu dzierżawnego sporządza komisja w trzech egzemplarzach (otrzymują: prezydium wojewódzkiej rady narodowej — wydział rolnictwa i leśnictwa, prezydium powiatowej rady narodowej — wydział rolnictwa i leśnictwa i spółdzielnia „Samopomoc Chłopska”).

2. Umowa dzierżawna, spisana przez wydział rolnictwa i leśnictwa na podstawie protokołu komisji, podlega zatwierdzeniu przez prezydium powiatowej rady narodowej w odniesieniu do gospodarstw rolnych, ogrodnictwa i wód zarybionych, w odniesieniu zaś do obiektów przemysłowych — przez prezydium wojewódzkiej rady narodowej na podstawie opinii prezydium powiatowej rady narodowej.

3. W razie sprzeciwu zainteresowanej spółdzielni „Samopomoc Chłopska” co do proponowanej przez większość komisji wysokości czynszu dzierżawnego wysokość czynszu ustala Ministerstwo Rolnictwa po zapoznaniu się z opinią Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska”.

III.

§ 7. Czynsz dzierżawny ustalony dla użytków rolnych, ogrodniczych i rybnych płatny jest w terminie do 1 listopada, dla obiektów zaś przemysłowych — w dwóch ratach: do 1 kwietnia i do 1 listopada każdego roku.

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1952 r.

Minister Rolnictwa: J Dąb-Kociot

931

ZARZĄDZENIE MINISTRA TRANSPORTU DROGOWEGO I LOTNICZEGO

z dnia 24 czerwca 1952 r.

zmieniające zarządzenie o miesięcznych kartach eksploatacyjnych pojazdów mechanicznych.

Na podstawie art. 1 i 2 pkt 9 dekretu z dnia 8 stycznia 1946 r. o organizacji administracji i gospodarki motoryzacyjnej w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 58) oraz na podstawie art. 4 pkt 14 ustawy z dnia 26 lutego 1951 r. o organizacji władz w dziedzinie komunikacji (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 103 i Nr 41, poz. 310) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. W instrukcji o miesięcznych kartach eksploatacyjnych pojazdów mechanicznych, stanowiącej załącznik do zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 19 października 1950 r. (Dz. T. i Z. K. Nr 34, poz. 270), wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 4 ust. 1 dodaje się następujące zdanie:

„Zaleca się prowadzenie zapisów w miesięcznych

kartach eksploatacyjnych przebiegowo (nowe nakłady druków miesięcznych kart eksploatacyjnych oraz kart drogowych są przystosowane do wypełniania wyników przebiegowo).”;

- 2) w § 4 ust. 10 skreśla się zdanie drugie;

- 3) miesięczne karty eksploatacyjne otrzymują nowe brzmienie według wzorów podanych w załącznikach Nr 1 i Nr 2 do niniejszego zarządzenia.

2. Miesięczne karty eksploatacyjne według poprzednich wzorów powinny być używane do całkowitego wyczerpania zapasu (nakładu).

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Transportu Drogowego i Lotniczego: J. Rustecki